

בתי המשפט

068816/06 א		בית משפט השלום תל אביב-יפו	
14/01/2009	תאריך:	כב' השופט י. קורן	בפני:

בעניין: נברשות אקסלוסיב בע"מ

תובע

נגד

1. יצחק כפיר

2. דולב חברה לביטוח בע"מ

נתבע

נגד

סודאי אברהם

צד ג'

ב"כ התובעת עו"ד בועז לביא

ב"כ הנתבעים עו"ד ורד וינשטוק

ב"כ צד ג' עו"ד שי עקרבי

פסק דין

תביעה על סך 24,337 ₪ שיסודה בנזקי מים מיום 28/1/00.

התביעה:

התובעת הפעילה חנות נברשות ברח' נחלת בנימין 102 בתל אביב.

הנתבע 1 הוא בעל דירה בקומה ב' באותה כתובת, והנתבעת 2 היא המבטחת של אותה דירה.

ביום 28/1/00 הגיע לחנות מר אלי מוגרבי ומצא כי החנות מוצפת מים בחלקה האחורי, החשמל פסק ומים ממשיכים לזרום.

מקור הנזילה אותר בצנרת של דירת הנתבעים.

הנתבע לא יידע את התובעת אודות הנזילה וכשפנה אליו מר מוגרבי, הכחיש הנתבע את האירוע והתנער מאחריות.

התובעת תיקנה את הנזילה על חשבונה.

התובעת טוענת כי הואיל והמים יצאו מדירת הנתבע עובר נטל ההוכחה אל כתפיו להוכיח כי לא התרשל.

התובעת טוענת כי הנתבע התרשל בכל הנוגע לתחזוקת הצנרת של דירתו.

התובעת הפעילה את פוליסת הביטוח שלה ופוצתה בגין נזקי הישירים.

התובעת טוענת כי נגרם לה נזק נוסף, כדלקמן:

1. השתתפות עצמית על סך 4,200 ₪;
2. כינון על סך 250 ₪;
3. הפסד הנחת היעדר תביעות על סך 1,139 ₪;
4. תיקון הצנרת בדירת הנתבע 1 על ידי שרברב – 1,500 ₪;
5. אובדן רווחים כתוצאה מהשבתת החנות לשבוע – 9,865 ₪;

סך כל הנזק עומד על 16,954 ₪ וסכום זה משוערך ליום הגשת התביעה.

ההגנה:

הנתבעים טוענים כי בדירה החזיק דייר מוגן (צד ג') ועליו האחריות לתחזוקת הדירה, והשליטה בה. הואיל והנתבע לא החזיק בדירה, נסיבות האירוע אינן ידועות לו. הנתבעים טוענים לנזק ראייתי שגרמה התובעת בהגישה את תביעתה בסמוך לפני תום תקופת ההתיישנות, בשעה שלא ניתן עוד לבחון את טענות התובעת באשר לאירוע ולנזק שנגרם. לכל הפחות, יש בשיהיו זה כדי לשלול את העברת נטל הראיה אל כתפי הנתבעים.

הנתבעים מכחישים את הנזקים הנטענים, וטוענים כי לא הוכחו כלל.

ברשות בית המשפט, שלחו הנתבעים הודעה לצד ג'.

הנתבעים טוענים כי צד ג' החזיק בדירה כדייר מוגן וכי התחייב כלפי הנתבע 1 לשאת באחריות לכל נזק שייגרם כתוצאה מהחזקתו במושכר.

הנתבעים טוענים כי ההצפה נגרמה כתוצאה מרשלנות של צד ג' אשר הוא או מי מטעמו השאירו ברז פתוח במושכר או השתמשו שלא כהלכה במתקני המים במושכר.

הנתבעים טוענים, כי בהיות צד ג' המחזיק במושכר, ממנו יצאו המים, עליו הנטל להוכיח כי לא התרשל בהחזקת המושכר.

הנתבעים צירפו לכתב ההגנה חוות דעת שמאי מטעמם אשר בדק את האירוע כשנה וארבע חודשים לאחר שהתרחש. השמאי מתאר את נסיבות האירוע כפי שנמסרו לו. מן התיאור עולה, כי בדירת הנתבעים, אשר שימשה את הדייר כבית מלאכה לטכסטיל, הושאר ברז פתוח בכיור. הכיור עלה על גדותיו, והמים הציפו את הדירה. המים לחלו ועברו אל החנות של התובעת.

לפי מה שנמסר לשמאי – הנתבע 1 וצד ג' הגיפו את ברז המים וגרפו את המים אל מחוץ למושכר.

הגנת צד ג':

צד ג' טוען כי שמע על האירוע לראשונה עם קבלת ההודעה לצד ג', וכי מדובר בניסיון של הנתבע 1 לטפול עליו אחריות לאירוע שאירע לאחר שצד ג' עזב את המושכר.

צד ג' טוען כי בקומה שמעל לחנות היו מספר יחידות שהושכרו על ידי הנתבע 1.

צד ג' עצמו שכר במקום חדר שלא הייתה בו אינסטלציה כלל. הנתבע 1 התיר לצד ג' להשתמש במטבח ושירותים שהיו בקומה ולא היו חלק מהמושכר.

באותה קומה שכר אביו של צד ג' יחידה ששימשה אותו כבית מלאכה. צד ג' היה עובד באותו מקום.

באותה קומה היה חדר נוסף שהושכר על ידי הנתבע לדייר אחר.

צד ג' טוען כי פינה את המושכר והעביר את הזכויות בו לנתבע 1 בסוף שנת 99' וכי בתקופה הרלוונטית לא נעשה על ידו שימוש כלשהו במושכר. אביו של צד ג' נפטר בשנת 98'.

צד ג' טוען כי לא השאיר ברז פתוח כלשהו במושכר, וכי תחזק את המושכר כהלכה.

אם הייתה דליפה מצינור מים כלשהו, מקורה בצינור מים ראשי של המבנה שבאחריות הנתבע.

דין:

לאחר שעייתי בטענות הצדדים ובראיות שבפני החלטתי לדחות את התביעה.

מטעם התובעת העידו שלושה עדים: מר מוגרבי, מבעלי התובעת, מר וקסמן ומר מזרחי, מעובדי התובעת.

לעדויות של מר מוגרבי צורפה חוות דעת שמאי מיום 10/4/00.

בחוות הדעת צויין כי עם גילוי הנזילה פנה מר מוגרבי לשכן "הלה סגר את מגוף המים והזמין שרברב שתיקן את הדליפה".

הדבר עומד בניגוד לטענת התובעת כי שרברב מטעמה תיקן את הנזילה.

מכל מקום לא הוצגה כל אסמכתא בדבר תשלום סך של 1,500 ש"ח לשרברב ועל כן, כבר בשלב זה ניתן לקבוע כי רכיב זה של התביעה יידחה.

רכיב נוסף של התביעה שדינו דחייה על הסף הוא רכיב הפסד הנחת היעדר תביעות בסך 1,139 ש"ח. מלבד אישור ההפסדים, לא הוצג כל מסמך המוכיח כי הפסד זה נגרם לתובעת בפועל. היה על התובעת להציג מסמכים המעידים על חידוש פוליסת הביטוח תוך תשלום דמי פרמיה גבוהים יותר בגין ההפסד הנטען.

כמו כן, לא הוכח נזק של אובדן רווחים בסך 9,865 ש"ח.

נזק נטען זה מבוסס על מכתב רואה חשבון של התובעת שעניינו חישוב הפסד הכנסה.

במכתב זה אין די לצורך הוכחת הנזק הנטען. כל שיש במכתב הוא תחשיב הכנסה ממוצעת לשבוע עבודה של החנות.

היה על התובעת להציג חוות דעת מומחה מטעמה ולתמוך את חוות הדעת במסמכים המוכיחים את השבתת החנות לתקופה הנטענת ואת הקשר הסיבתי שבין השבתת החנות לאובדן ההכנסה הנטען.

סיכום ביניים –

אם תוכיח התובעת את אחריות הנתבעים לנזקה תהא התובעת זכאית לפיצוי בסך 4,450 ₪ בגין השתתפות עצמית וערך כינון, באשר נזקים אלה הם הנזקים המוכחים ואין בלתם.

שני העדים הנוספים מטעם התובעת מסרו עדות כללית בלבד. תרומתם להוכחת העובדות שבמחלוקת – שולית. העדים העדו כי החנות הושבתה למשך שבוע ימים. אני מטיל ספק ביכולתם של העדים לזכור עובדה זו ממרחק זמן כה רב. העובדים לא מסרו מידע משמעותי באשר למקור הנזילה או אופן תיקונה. בחקירה נגדית עלה כי זכרונם של העדים בכל הנוגע לאירוע מעורפל ביותר.

העד וקסמן העיד כי ראה מים נוזלים מהתקרה, ואין הוא יודע את מקורם.

העד העיד כי בזמן שהחנות לא פעלה עבד בחנות אחרת של התובעת.

מר מוגרבי עצמו לא הצליח לשפוך אור בעדותו באשר לנסיבות האירוע. מר מוגרבי לא זכר למי הודיע על הנזילה והאם עלה לקומה השניה. מר מוגרבי לא זכר אם היה מחזיק בנכס באותה עת והאם פנה אליו. מר מוגרבי לא זכר את שמו של השרברב שטיפל לטענתו בתיקון הנזילה.

מר מוגרבי אינו יכול לשלול את טענת הנתבעים לפיה אין מדובר בנזילה מצנרת פגומה, אלא כתוצאה מברז שהושאר פתוח.

חקירתו של מר מוגרבי וזכרונו הקלוש בכל הנוגע לאירוע מאששים את טענת הנתבעים וצד ג' באשר לנזק הראייתי שנגרם כתוצאה מהגשת התביעה בשיהוי כה רב.

הנתבע 1 עבר אירוע מוחי ולא יכל להעיד.

מטעם הנתבעים הוגש תצהיר חתום בידי בנו של הנתבע 1.

העד אישר כי הקומה שמעל לחנות הייתה בבעלות הנתבע 1. מעבר לכך לא ידע לתרום תרומה של ממש באשר לנסיבות האירוע הספציפי.

העד לא יכל לשלול את טענת צד ג' כי ביחידה שהחזיק צד ג' כלל לא הייתה אינסטלציה.

העד אישר כי כעבור זמן עבר המקום שיפוץ יסודי ולא ניתן עוד לבדוק את מצב הדברים שהיה בעת האירוע.

צד ג' העיד כי ביחידה ששכר אביו הייתה אינסטלציה. היו שם שירותים ומטבח.

צד ג' העיד כי לא ידע על המקרה עד לקבלת ההודעה לצד ג', והכחיש את הטענה כאילו בעת האירוע היה במקום ועלה לסגור את הברקז ממנו [פרצו המים](#).

למקרא כל העדויות אין מנוס מן המסקנה שהשיהוי הרב בהגשת התביעה גרם לאובדן מידע חיוני הדרוש לבירור העובדות השנויות במחלוקת.

אני מקבל את טענת הנתבעים לפיה, הנזק הראייתי שנגרם על ידי התובעת, שולל, לכל הפחות, את העברת נטל ההוכחה אל כתפי הנתבעים. על התובעת להוכיח באופן פוזיטיבי התרשלות של הנתבע אשר גרמה להצפה ולנזק.

הנתבע 1 עבר, למרבה הצער, אירוע מוחי ואינו כשיר למתן עדות.

בחומר הראיות שהגישו הנתבעים יש רגליים לטענה כי הנזילה נגרמה בשל ברז פתוח שהושאר בקומה שמעל לחנות.

מעדותו של צד ג', שלא נשללה, ואף קיבלה חיזוק מדברי מנהל התובעת, עולה כי הקומה שמעל לחנות הושכרה למספר שוכרים. במושכר של צד ג' לא הייתה אינסטלציה כלל. לא הוכח כי נעשה תיקון כלשהו לשם הפסקת ההצפה, ואפשר כי מקור הנזילה היה ברז שהושאר פתוח. לא נשללה עדותו של צד ג' כי הוא עצמו לא השאיר ברז פתוח כלשהו ולא גרם להצפה הנטענת.

אפשר כי הברז הושאר פתוח על ידי עובד שעבד בבית המלאכה השייך לאביו של צד ג'.

במקרה זה, הנתבע הנכון הוא עזבונו של האב ולא צד ג' עצמו, אשר עד היום לא נתבררה עד תום זיקתו לעסק של אביו. כל שידוע הוא שהוא עבד בעסק זה.

מכל מקום, העזבון לא נתבע, וגם צד ג' עצמו לא נתבע על ידי התובעת.

התובעת בחרה לתבוע רק את הנתבעים, בשל בעלותם בקומה שמעל לחנות.

התובעת לא הוכיחה התרשלות כלשהי מצד הנתבעים, ומנגד הונחה תשתית ראייתית לכך שהנתבעים לא התרשלו וכי מקור המזילה היה ברז שהושאר פתוח על ידי מי מהמחזיקים במושכר. במקרה כזה, ודאי אין להטיל אחריות למזילה על בעלי המקום.

לסיכום, בשל השיהוי הרב בהגשת התביעה עבר הנטל להוכיח את רשלנות הנתבעים אל כתפי התובעת. התובעת לא הרימה את הנטל המוטל עליה.

מנגד, אם היה מוטל נטל על הנתבעים להוכיח כי לא התרשלותם גרמה לנזק, הרי שנטל זה הורם על ידי הנתבעים.

על יסוד כל אלה החלטתי לדחות את התביעה.

התובעת תשלם לנתבעים ולצד ג' שכר טרחת עו"ד בסך 4,500 ₪ כולל מע"מ, לכל צד, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום.

התובעת תשלם לנתבעים את שכר העד מטעמים (משה כפיר) בסך 250 ₪ ואת שכר העד המומחה מטעמים (השמאי גיא אבדר) בסך 1,000 ₪ ומע"מ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום.

התובעת תשלם לנתבעים הוצאות אגרות הודעה לצד ג' כפי ששולמו או ישולמו, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום תשלומן.

התובעת תשלם לצד ג' שכר בטלה בסך 1,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום.

התשלומים ישולמו תוך 30 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, 14 בינואר, 2009 (י"ח בטבת תשס"ט). המזכירות תשלח העתק פסק הדין לצדדים.

י. קורן, 54678313-68816/06

ישי קורן, שופט

בימ"ש השלום ת"א - יפו

י"ק

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה